

מ"ת 24005/05/15 - מדינת ישראל נגד סיני ג'בר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 24005-05-15 מדינת ישראל נ' ג'בר(עציר)
תיק חיצוני: 5031/14

בפני	כב' השופט איתן קורנהאוזר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סיני ג'בר (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים המבוססת על כתב אישום בו יוחסו לנאשם עבירות התפרצות לבית עסק וגניבה בנסיבות מיוחדות. בהתאם לעובדות כתב האישום מדובר בקשירת קשר של הנאשם ומספר אחרים להתפרצות למפעל המייצר, בין היתר, מכונות מיוחדות לניסור וחיתוך בטון, זאת על מנת לגנוב מתוכו סחורה. הנאשם והאחרים הצטיידו במשאיות לצורך הובלת הסחורה וכלי רכב אשר יובילו את המשאיות על מנת לאבטח אותן. עוד הצטיידו בטלפונים סלולאריים יעודיים ועמדו בקשר זה עם זה במהלך שעות ביצוע העבירה. הנאשם בעצמו נסע ברכב ביחד עם אחר, השניים חברו לאדם שלישי שנהג במשאית והובילו אותו ואת המשאית בדרך מירושלים אל זירת ההתפרצות. המעורבים פרצו למפעל, ניתקו את מצלמות האבטחה ואת האזעקה, עקרו את דלת המחסן, פרצו כספת ולקחו מתוכה מזומן בסך של 50,000 עד 100,000 ₪. בנוסף, הוציאו המעורבים מהמחסן רכוש רב ביותר בשווי של כ-944,000 ₪. את הסחורה העמיסו על שתי משאיות ונסעו מהמקום.

2. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ואולם טען שבהתאם לעובדות כתב האישום חלקו של המשיב נמצא במעגל החיצוני. בהתחשב בעברו הפלילי שאינו מכביד, בהיותו אב לשני ילדים עתה להורות על שחרורו לחלופת מעצר, ולכל הפחות להורות על קבלת תסקיר בעניינו.

ב"כ המבקשת טען כי המשיב מצוי במעגל מקבלי החלטות, ובהתחשב בעובדה שהמשיב נמלט משך תקופה ארוכה לרמאללה ונעצר שם עתה, אין מקום להורות על קבלת תסקיר. בנוסף, הפנה לדבריו של המשיב לפני אחד החוקרים אשר לאפשרויות בריחה מן הארץ.

הצדדים הפנו את בית המשפט להחלטות שניתנו בעניינם של מעורבים אחרים בתיק זה.

3. כאמור לעיל, הצדדים אינם חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה. עיון בעובדות כתב האישום, לגביהן לא חלק ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה, מעלה שהמשיב היה חלק בלתי נפרד מאותה חבורה שקיבלה את ההחלטה לבצע את מעשי ההתפרצות (ראו סעיף 1 לעובדות). בנוסף, המשיב היווה חלק בלתי נפרד מפעולות ההכנה והתכנון, כמפורט בסעיפים 2 עד 4 לעובדות כתב האישום. אף לגבי פעולות ההתפרצות - המשיב היווה חלק בלתי נפרד מקבוצת האנשים להם יוחסה עבירה זו (ראו השילוב בין הסעיפים 1 ו-7 לעובדות כתב האישום).

4. אופי ההתפרצות המתואר לעיל, ההיקף הרב של הרכוש שנגנב, התעוזה והתחכום בהם בוצעה העבירה, מקימים עילת מעצר מסוג מסוכנות. כפי שציין ב"כ המבקשת, עניין מעצרו של מעורבים אחרים הסתיים בדרכים שונות: מוחמד סלהב שוחרר למעצר בית מלא, בעיקר בשל העובדה שהיה משוחרר במשך כחודש ימים, זאת משיקולי חקירה; פארג' מוסלמני נעצר עד תום ההליכים; איברהים איברהים נעצר בהחלטת בית המשפט המחוזי, אשר בש"פ כנגדה נדחה בבית המשפט העליון. כפי שציין בהחלטות אלה, המעשה המתוחכם ורב המשתתפים מעיד על עוצמת סיכון גבוהה.

בעניינם של המעורבים האחרים התקבל תסקיר בטרם ניתנה החלטה, כפי שעותר כעת ב"כ המשיב. עניינו של משיב זה שונה מעניינם של האחרים נוכח נסיבות מעצרו. כפי שנקבע לא פעם בבית המשפט העליון, בחינת שאלת חלופת מעצר הינה דו שלבית: בשלב הראשון על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה כלשהי, ורק אם התשובה לכך חיובית יפנה בית המשפט לבחינת חלופות מעצר קונקרטיות (ראו בש"פ 8630-13 אגבריה נ' מדינת ישראל (15.1.14), פסקה 14 וההפניות שם).

בהתאם, נקבע כי תסקיר מעצר "הוא כלי עזר שיש בו כדי לסייע לבית המשפט להכריע בשאלת התאמה לחלופה, וכן להערכת החלופה המתאימה. אולם, בית המשפט נעזר בו - כשאין מדובר בקטינים - רק במקרים בהם מתקשה בית המשפט עצמו לבחון שתי שאלות אלה. כאשר הנתונים המצויים בפני בית משפט מאפשרים לו להכריע בשאלת התאמת המקרה לחלופה, או בשאלת התאמת הערב והתנאים המוצעים לחלופה, אין מקום כדבר שבשגרה להפנות את העורר לשירות המבחן... לפיכך, יש לנצל את מומחיותו של שירות המבחן במקרים המתאימים לכך" (בש"פ 1092-05 תראבין נ' מדינת ישראל, (27.2.05)).

5. המקרה שבפני הוא אחד המקרים בהם בית המשפט אינו זקוק לסיוע שירות המבחן על מנת לקבוע כי אין מקום לחלופת מעצר: במקרה זה קיים חשש בעוצמה גבוהה ביותר להימלטות המשיב מן הדין. לאחר ביצוע העבירה, לכאורה, נמלט המשיב לרמאללה, שם נעצר כעת בפעולה של כוח מיוחד. כפי שעולה מהמסמכים שמסומנים על ידי מב/1 עד מב/4, המשיב היה מודע לכך שהוא דרוש חקירה, ואולם נמנע מלהגיע לישראל לצורך החקירה. יתירה מכך: בהתאם למסמך המסומן מב/5, ילדיו של המשיב אשר התגוררו בישראל עם בת זוגו, הועברו אליו לרמאללה במהלך התקופה. במהלך תשאול בפתח חקירתו השניה של המשיב מיום 10.5.15, הסביר המשיב לחוקר כי רצה ואף יכול היה לעבור לירדן ומשם לברוח והכל בתמורה לסך של 70,000 ₪. מהדברים עולה כי המשיב בירר את כל הדברים הנדרשים על מנת להתחמק מהמדינה, לדבריו "40 דקות ואתה בתוך ירדן... זה חד סטרי כי לחזור אי אפשר". לשאלת החוקר ענה כי לא עשה זאת כיוון שסבר שאין ראיות כנגדו בתיק. המשיב הבהיר לחוקר כי נחשף לכל חומר הראיות, ואף פירט חלק מחומר זה, תוך ציון עוצמת הראיות לגבי מעורבים

נוספים. בהתחשב בעובדה שכעת המשיב מודע לכך שקיימות ראיות לכאורה כנגדו בעוצמה גבוהה, יש להניח כנקודת מוצא שהמשיב אכן עלול לממש את אותה תוכנית הימלטות מהארץ, אשר נפרטה על ידו לפרטים באוזני החוקר.

יש להוסיף לאותה אפשרות שבחן המשיב באופן ממשי לעזוב את הארץ, את דבריו לפני החוקר, כפי שנשמעו במ"ט 469-15, ולפיו ילדיו שבו מביקור בבית הורי בת זוגו בקנדה יומיים בטרם הובאו למקום מסתורו ברמאללה, וכן נשלחו עתה לאחר מעצרו בחזרה לקנדה. עוד הוסיף כי בכוונתו להשאיר את ילדיו שם. עובדה זו, עקירת מרכז חיי המשפחה ליבשת אחרת, בצירוף האמור לעיל, מעצימה את מידת החשש להימלטות המשיב מן הדין.

כל האמור לעיל, הינו תוספת לאותו מצע של חשש ממשי, הנלמד מהעובדה שהמשיב הסתתר ברמאללה משך מספר חודשים ולא התייצב להליכי חקירה על אף שאלה הודעו לו על ידי קרוביו, עד שהובא במעצר מיוחד שבוצע בתחומי רמאללה.

6. נוכח כל האמור לעיל, אני מוצא כי לא ניתן לאיין את עילות המעצר של מסוכנות והחשש להימלטות המשיב מן הדין, בדרך של חלופת מעצר, ולפיכך אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

7. **המזכירות תעביר בדחיפות את עותק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ה, 21 מאי 2015, בהעדר הצדדים.